

[Wilhelm.]

ændret ved, og som den danske regering har undertegnet, og den rejser dette hysteri til højre i salen! Det synes jeg i og for sig er oplysende, at det nu bliver tillagt os at ville mistænkeliggøre erhvervslivet, som fremskridtspartiets ordfører sagde. Ja, det ligger jo altså i den OECD-deklaration; vi har aldrig hørt nogen indvendinger imod den, vi har aldrig hørt nogen indvendinger mod, at den danske regering undertegnede den sidste år i juli. Men nu, hvor der er tale om, at nogen siger: Lad os så gøre noget ved det, ikke et skridt ud over, hvad der står, selv om det er alt for begrænset, men lad os dog i det mindste gøre dét! – så rejser dette hysteri sig.

Der er masser af oplysninger, der er tilgængelige i forvejen, siger hr. Melchior. Ja, der er masser af oplysninger, som er mere eller mindre ligegyldige, og som er tilgængelige. Der er også væsentlige oplysninger, der er tilgængelige. Men der er ikke de oplysninger tilgængelige for offentligheden, for pressen, som kunne være interessante til bedømmelse af en erhvervsudvikling og af, hvordan kapital, der er opnået ved hjælp af danske lønarbejdedes arbejde, eventuelt anbringes i udlandet under nedlæggelse af danske arbejdspladser og oprettelse af sydøstasiatiske og andre arbejdspladser direkte i konkurrence med de danske arbejdspladser, der har skabt den kapital.

Det er nogle af de steder, vi har løbet panden mod muren, når vi har søgt at skaffe oplysninger om den slags transaktioner. Det burde være kendt af alle, at det foregår sådan, og vi har ikke nogen som helst illusioner om at forhindre det med dette forslag, og vi har ikke nogen som helst illusioner om, at det i det hele taget kan forhindres, så længe samfundet kører med et kapitalistisk ejendomsforhold til produktionsmidlerne. Men som et minimum og for overhovedet at kunne diskutere dette samfunds hensigtsmæssighed måtte det dog være sådan, at man i hvert fald havde oplysningerne om, at det foregik, at det foregik på den måde, og at det er legalt. Og det er det eneste, der ligger her: på et beskeden område nogle flere oplysninger end dem, der i dag er tilgængelige.

Lad mig nævne bare nogle af dem, som rækker ud over det, hr. Melchior siger er tilgængeligt: Oplysninger om gensidig aktiebesiddelse, oplysninger om væsentlige nye kapitalinvesteringer, der er foregået i det forløbne år. Oplys-

ninger om kapitalens oprindelse, oplysninger om antallet af ansatte og udviklingen i antallet af ansatte, oplysninger om den politik, der føres med hensyn til prisfastsættelser mellem foretagendets enheder; det findes ikke i dag. Oplysninger om de regnskabsprincipper, der har været overholdt ved udarbejdelsen af regnskabet, herunder de principper, der er benyttet ved konsolidering af koncernregnskabet. Det er alt sammen oplysninger, som burde være en beskeden selvfølge, men som efter vores mening – det er fuldstændig korrekt, det har jeg ikke noget imod at gentage fra bemærkningerne som svar på kristeligt folkepartis indvendinger her – slet ikke er tilfredsstillende, men hvor vi har valgt netop at holde os strengt til ordlyden af OECD-deklarationen, for så måtte det dog være et selvfølgelig minimum, at det kunne vedtages.

Hvad har så indvendingerne været i øvrigt, bortset fra det dér helt desperate hysteri til højre side i salen, som altså viser, at man ikke ønsker noget som helst på dette område, nu hvor man i mange, mange år har talt om kontrollen med de multinationale og benyttet det – som enkelte ordførere har været inde på – som et af argumenterne for at gå ind i EF, altså at det var dér, muligheden lå for at få kontrol med de multinationale osv? Hvad har i øvrigt argumenterne været? Må jeg tage nogle udmærkede indvendinger, der har været. Først spurgte man fra socialistisk folkeparti, støttet af det radikale venstres ordfører, om det nu var rimeligt at medtage alle selskaber. Hertil vil jeg sige lige på stedet, at vi er meget villige til at arbejde med på en nedre grænse, for det er da en rimelig indvending, at der kan være små bitte, bitte selskaber, som det ikke kan have offentlighedens interesse at gå efter i kortene på denne her led, og for hvilke det ville være en helt unødigt stor byrde at oplyse disse ting hvert år. Så lad os da bare på forhånd give tilsagn om at arbejde med på sådan en nedre grænse.

Men hvad har indvendingerne ellers været? Ja, fra handelsministeren går de på, at det her nærmest ville lægge sig hindrende i vejen for det arbejde, der i øvrigt gøres for at lave internationale bindende aftaler. Jeg er da enig i, at det er bindende regler, man skal frem til, og jeg er da helt klar over, at OECD-deklarationen ikke er bindende, men de, der har anført dette, har jo stort set anført det, som om det